

Warszawa, 25 stycznia 1934 r.

E 046 5/16

URZĄD PATENTOWY

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 19183.

Kl. 37-a, 2

Stanisław Gawryczyński
(Warszawa, Polska).

37a 5/16

Sposób budowy arkadowego stropu żelazobetonowego.

Zgłoszono 21 kwietnia 1932 r.
Udzielono 9 października 1933 r.

Przedmiotem wynalazku niniejszego jest sposób budowy arkadowego stropu żelazobetonowego, który polega na tem, że dla otrzymania zarysu żeberk i dolnej powierzchni płyty stropowej wykonywa się szalowanie z gotowych form, składanych sposobem fabrycznym z wąskich deseczek, ułożonych w pewnych odstępach od siebie i podtrzymywanych w kierunku podłużnym składanymi lekkimi krążynkami. Na te gotowe formy szalowania, podparte na krawędziach, jak zwykle, deskami na słupkach, układa się jedną lub więcej warstw papy względnie bituminy, a po uzbrojeniu żeberk, jak również uzbrojeniu w razie potrzeby ponad żeberkami strefy ściskanej płyty

stropowej, nakłada się masę betonową i ubija.

W celu otrzymania gładkiego sufitu, po zdjęciu szalowania podbija się strop od spodu na całej rozpiętości warstwą papy lub bituminy, na którą nakłada się siatkę metalową i wreszcie tynkuje. Otrzymany w ten sposób strop jest lekki, tani i wytrzymały a zarazem prosty w wykonaniu, co umożliwia przy niewielkim nakładzie sił roboczych przykrywanie stropem znacznych przestrzeni w stosunkowo szybkim czasie.

Poza tem wyłożenie od wewnątrz pustych przestrzeni międzyżebrowych papą lub bitumina izoluje te przestrzenie od

wilgoci i czyni strop ten w połączeniu z dolną warstwą papy lub bituminy, zamykającą puste przestrzenie od dołu, złym przewodnikiem na przechodzenie ciepła i dźwięku.

Wynalazek jest uwidoczniiony na rysunku w przekroju poprzecznym, przyczem szalowanie pustych przestrzeni międzyżebrowych jest pokazane w widoku perspektywicznym.

Strop według wynalazku betonuje się na szalowaniu złożonym z gotowych form, np. półcylindrycznych, jak na rysunku, wykonanych sposobem fabrycznym z cienkich i wąskich deseczek 1, ułożonych w odstępach 4 do 7 cm od siebie i podpartych składaniami, np. z dwóch części, krążynkami 2, wykonanymi z desek i zbijanymi gwoździami. Formy te wypadają bardzo oszczędnie, gdyż zużywają niewiele materiału drzewnego, a robocizna, ze względu na ich proste wykonanie, jest również tania. Do wykonania stropu o znacznej nawet rozpiętości wymagana jest niewielka liczba takich form, ponieważ po zabetonowaniu pewnego odcinka stropu wyciąga się po jednym gwoździu z krążynek, które obraca się na pozostałym gwoździu wdół o pewien kąt, wskutek czego cała forma daje się łatwo wyjąć i po ponownem wbiciu gwoździ przenieść i ułożyć na następnym odcinku stropu.

Stosowanie lekkich krążynek, składających się np. z dwóch części, zbijanych prowizorycznie gwoździami, umożliwia łatwe poszerzanie lub zwężanie formy w kierunku poprzecznym, w celu każdorazowego dostosowania tej formy do zmiennej odległości żeberek.

Wspomniane formy opierają się, jak zwykle, swemi podłużnemi krawędziami na deskach, podpartych w pewnych odstępach słupkami i stanowiących dolne szalowanie żeberek. Dla uzyskania odpowiedniej szerokości żeberek formy te, rozumie się, muszą być rozstawione na taką szerokość,

jaka wynika ze statycznego obliczenia stropu.

Po ustawieniu gotowych form szalowania nakłada się na nie jedną lub więcej warstw papy lub bituminy 3 i po odpowiednim uzbrojeniu, wynikającym ze statycznego obliczenia, strop się zabetonowuje.

Ażeby skierowane do dołu końce warstwy papy 3 nie odstawały od żeberek, przymocowuje się je gwoździami, wpuszczającymi w żebierka przed ich zabetonowaniem. W żebierka są wpuszczone jeszcze inne gwoździe 4, przeznaczone do przytrzymywania dolnej warstwy 5 papy lub bituminy oraz siatki metalowej 6 np. Rabitz'a lub Ledochowskiego, na którą to siatkę narzuca się ostatecznie tynk, i wskutek tego otrzymuje się płaski od spodu strop.

Warstwa papy lub bituminy 3 i 5, otaczająca ze wszystkich stron puste przestrzenie międzyżebrowe, stanowi dobrą izolację przeciwko wilgoci, a zamknięte i należycie izolowane od dołu puste przestrzenie są złym przewodnikiem ciepła i dźwięku, co stanowi zalety tego stropu.

Zamiast siatki metalowej 6 na gwoździach 4 mogą być zawieszane gotowe płytki z dowolnego materiału, np. korkowe, gipsowe, heraklitowe, betonowe i t. d.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Sposób budowy arkadowego stropu żelazobetonowego, znamienny tem, że do szalowania pustych przestrzeni międzyżebrowych stosuje się gotowe formy zestawiane sposobem fabrycznym z cienkich i wąskich deseczek (1), układanych w pewnych niewielkich odstępach, np. 4 do 7 cm od siebie i podpartych rozbieżaniami, składającymi się np. z dwóch części, lekkimi krążynkami (2), poczem na takie gotowe formy nakłada się jedną lub więcej warstw papy lub bituminy (3) i po odpowiednim uzbrojeniu betonuje.

2. Sposób według zastrz. 1, znamien-
ny tem, że od spodu przykrywa się strop
również warstwą papy lub bituminy (5),
wskutek czego puste przestrzenie między-
zeberkowe są otoczone ze wszystkich stron

papą lub bitumina, co stanowi dobrą izo-
lację przeciwko wilgoci i przed przewod-
nictwem ciepła i dźwięku.

Stanisław Gawryczyński.

na walcu obracającym się po powierzchni
 wzdłuż której bierze się ruchem przesuwającym
 powierzchnie i wzdłuż powierzchni

zawieszonych na walcu obracającym się

Do opisu patentowego Nr 19183.

Wzrostek, który może być używany do
 przesuwania wzdłuż powierzchni i wzdłuż
 powierzchni przesuwającej się wzdłuż
 powierzchni przesuwającej się wzdłuż

